

[Udenrigsministeren.]

dette, at Schweiz, som ikke deltager i Ikke-Interventionskomiteens Forhandlinger, har udstedt et Forbud mod Deltagelse i Kampene i Spanien af frivillige, og Frankrig og England begge, under forskellige Former, har udstedt tilsvarende Forbud, men videre er Sagen indtil dette Øjeblik ikke bragt. Ikke-Interventionskomiteen har endnu ikke taget nogen Beslutning med Hensyn til de videre Foranstaltninger. Hvis saadanne Beslutninger tages — og det er jo muligt, at det inden meget længe sker —, gør jeg Regning paa, at den vil blive af en saadan Karakter, at den ogsaa vil kunne finde Tilslutning fra vor Side, idet jeg for øvrigt vil mene, at det da vil være naturligt med Hensyn til Fremgangsmaade og Tidspunkt at handle i Forstaaelse med andre Stater, der i hele deres Stilling over for de paagældende Begivenheder har nogenlunde lignende Karakter som Danmark.

Ordføreren for Forespørgerne (Pürschel): Det Tidsskrift, jeg citerede før, hedder Verdensrevy, det er engelsk, og det oplyser om Forfatteren af den Artikel, jeg har citeret, at han er knyttet til et andet engelsk Tidsskrift, „To morrow“, et venstreorienteret Tidsskrift, der støtter den spanske Regering. Han har selv deltaget dernede i Kampene, og det er altsaa en særdeles velunderrettet Mand, der har skrevet dette om den internationale Brigade, saa saadan helt feje det til Side, da det netop kommer fra den Side, ikke fra Modstandere, men fra Folkefronten — det kan man efter min Mening ikke.

Jeg havde nok tænkt mig, at den højtærede Udenrigsminister vilde svare, som han gjorde: at hvis Ikke-Indblandings-Komiteen foretog sig et eller andet, vilde man ogsaa her være rede til under visse Forudsætninger at skride til Handling. Jeg tror, den højtærede Minister uden Fare kunde have givet endnu mere gyldne Løfter, naar de er betinget paa den Maade; for at den Komité derovre skulde foretage sig noget videre, tillader jeg mig at tvivle paa — netop paa Grund af dens Sammensætning.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at jeg beklager, at han her under Forhandlingerne har nævnt Navnet paa en Mand, der har givet visse Oplysninger. Ministeren paatager sig derved et Ansvar for, hvad der maaske vil ske med vedkommende, og efter de Metoder, som Kommunerne i Almindelighed anvender her i Landet, og for Resten ogsaa i Udlandet,

her er de jo afdæmpet... (*Aksel Larsen:* Hvilke Metoder?) ... Overfald og den Slags, saa kan man jo risikere, at det gaar den paagældende galt. (*Aksel Larsen:* Ja, han sidder deroppe). Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem ønsker at oplyse med den Meddelelse; forhaabentlig ved han det selv. (*Aksel Larsen:* At Folk skal holde sig fra ham). Det er denne Udpegen af Folk, som er saa overordentlig farlig, og jeg vil gerne advare imod, at den finder Sted, og det vil jeg ogsaa gerne advare det ærede Medlem imod.

Den højtærede Justitsminister sagde, at han aldrig var ivrig efter at anvende Straffelovens Paragraffer. Dette Standpunkt er efter min Mening urigtigt fra en Justitsministers Side. Vi kan godt blive enige om det rent principielle: at man ikke skal jage efter at faa Straffeloven bragt til Anvendelse; men det gør dog en Forskel, naar der finder en Trafik Sted, som man maa erkende er utiltalende. Dette, at man søger at benytte Arbejdsløsheden og derigennem at faa fat i ulykkeligt stillede unge Mennesker og faa dem til at drage ned til Spanien, er efter min Mening noget meget utiltalende, og det er endvidere noget, som ikke er heldigt for Landets Omdømme. Og naar det er Tilfældet, naar der foreligger en saa klart utiltalende Trafik som denne, maa det virkelig være Justitsministerens Opgave at stræbe efter at faa brugt de Vaaben, som Lovgivningen byder, imod dette, at faa konstateret, om de er tilstrækkelige, og — hvis de ikke er tilstrækkelige — at faa dem suppleret. Det maa være den meget nærliggende justitsministerielle Opgave i en saadan Situation.

Naar Ministeren taler om, at Anklagemyndigheden skal vise Forsigtighed, er det naturligvis rigtigt. Men Forsigtigheden er dog ikke større, end at Anklagemyndigheden med stort Humør gaar løs paa „K. U.“ i meget tyvlsomme Tilfælde, og ogsaa undertiden henter sig et Nederlag, saadan som det skete senest i Randers, og som det skete i en bekendt jysk Banksag. Der kan nævnes forskellige Eksempler paa, at Anklagemyndigheden virkelig ikke er unaturligt tilbageholdende.

Og her er der en Opgave for Anklagemyndigheden. Jeg anser det for at være meget vigtigt, at man paa ethvert Punkt søger at modarbejde Kommunismens Mulvarpearbejde i det danske Samfund som uden for dette, fordi jeg virkelig anser Kommunismen for en meget alvorlig Fare for hele Europa. Og den er det særlig i Kraft af sin underjordiske Arbejdsmetode, der